

Dette betegnes ofte som frikøling og forbedrer energiregnskabet.

Udover absorptionskøling og udnyttelse af frikøling fra eksempelvis havvand, kan en del af kølebehovet i et fjernkølingssystem blive produceret af en stor kompressorenhed, der kan have højere virkningsgrad end mindre enheder hos de enkelte kunder. Den højere virkningsgrad giver da anledning til en elbesparelse, såfremt den øgede effektivitet er højere end tabet ved distributionen. I absorptionsanlæg bruges der i almindelighed elbaserede kompressorer til at varetage spidsbelastningsbehov.

I tillæg til den mulige ressourcebesparelse ved fjernkøling, som er beskrevet ovenfor, vil behovet for køling typisk være størst i de perioder, hvor behovet for opvarmning er mindst. Derfor kan kølebehovet som altovervejende hovedregel dækkes af den eksisterende kapacitet i energisystemet. Dette gælder både for kapaciteten til distribution såvel som produktion af fjernvarme. Eksempelvis kan et kraft-varme-anlæg i dag typisk ikke udnyttes fuldt ud i sommermånederne, hvor varmebehovet er lavt. Da det omvendt er i sommermånederne, at kølebehovet er størst, kan den ledige kapacitet potentielt udnyttes til køling.

I det omfang der opnås en brændselsbesparelse ved fjernkøling, vil CO₂-udslippet ligeledes reduceres (forholdet kan ændres som følge af skift mellem brændsler med forskelligt CO₂-indhold). CO₂-besparelsen vil altovervejende ligge inden for kvoteordningen, da det er elektricitet, der fortrænges med fjernvarme.

Endelig kan der være yderligere miljøfordele, da der vil ske en reduktion af de kølemidler, der anvendes i traditionelle køleanlæg.

Kommunalbestyrelsen skal godkende projekter for etablering af de af loven omfattede anlæg, hvorved det sikres, at energieffektiv køling af bygninger fremmes.

Fjernkøling er ikke en traditionel forsyningsvirksomhed. Markedet forventes at blive præget af relativt få store erhvervs kunder og få leverandører. Det skønnes endvidere umiddelbart, at omkostningerne ved leverandørskift – i dette tilfælde overgang fra fjernkøling til individuel elbaseret køling – antagelig vil være relativt begrænsede. Da de kommunale fjernkølingsvirksomheder endvidere skal drives på kommercielle vilkår, vurderes der derfor ikke at være behov for et særligt sektortilsyn. Energitilsynet skal således ikke føre tilsyn med prissætningen for kommunale fjernkølingsvirksomheder. Energitilsynet skal alene i medfør af el- og varmeforsyningslovene føre tilsyn med el- og varmeforsyningsvirksomheder, og dermed at disse

ikke krydssubsidierer andre virksomheder, herunder fjernkølingsvirksomheder. Da kommunal fjernkølingsvirksomhed vil være organiseret i selvstændige selskaber, vil disse være omfattet af de almindelige konkurrenceretlige regler, der administreres af Konkurrencestyrelsen.

Efter forslaget skal kommunal fjernkølingsvirksomhed fungere på kommercielle vilkår, da kommercielle fjernkølingsvirksomheder herved ikke vil blive udsat for unfair konkurrence. Det skal i den forbindelse bemærkes, at i varmeforsyningsloven er det gældende princip – hvile-i-sig-selv princippet – ens for både kommunale og private selskaber. Ligeledes er det i elforsyningsloven gældende princip om markedsbaserede priser for elproduktion også ens for både kommunale og private virksomheder. Det er på den baggrund vurderet, at det vil være mest hensigtsmæssigt også at lade kommunale og private fjernkølingsanlæg blive reguleret efter ens økonomiske principper.

Kommuner, der stiller kapital til rådighed for fjernkølingsvirksomhed, skal gøre dette på vilkår svarende til vilkår som en privat markedsinvestor ville have stillet. Det indebærer f.eks., at der skal beregnes en rente, der afspejler den risiko, der er forbundet med aktiviteten. Det indebærer også, at kommunen ikke må krydssubsidiere midler eller fordele til fjernkølingsvirksomhed fra anden kommunal virksomhed, da der dermed vil være tale om konkurrenceforvridende støtte.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Kommunerne vil skulle foretage godkendelse af de kommunale fjernkølingsprojekter. Det er imidlertid op til den enkelte kommune at beslutte, hvorvidt der skal etableres fjernkølingsanlæg. Lovforslaget medfører derfor ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne. Kommunal fjernkølingsvirksomhed vil være organiseret i selvstændige selskaber, der vil være omfattet af de almindelige konkurrenceretlige regler, der administreres af Konkurrencestyrelsen. Da det forventes, at der kun vil blive etableret et begrænset antal kommunale fjernkølingsanlæg, skønnes det, at Konkurrencestyrelsens og Energitilsynets ressourceforbrug forbundet med disse anlæg vil være meget begrænset. Det skønnes endvidere, at der vil være tale om et meget begrænset ressourceforbrug for Energiklagenævnet, idet der må forventes ingen eller kun ganske få klager over kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende fjernkølingsprojekter.